

Istentisztelet 2024. július 28-án

A két érintés

Énekek: 5,1-3 155 258 300,4 264

Lekció: Mt 9,18-26

A vérfolyásos asszony meggyógyítása. Jairus leányának feltámasztása

[18](#) Miközben ezeket mondta nekik, íme, egy előljáró ment hozzá, leborult előtte, és így szólt: A leányom most halt meg, de jöjj, **tedd rá a kezed**, és élni fog. [19](#) Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt. [20](#) És íme, egy tizenkét éve vérfolyásos asszony odament hozzá, és hátulról megérintette ruhája szegélyét, [21](#) mert ezt mondta magában: Ha csak **megérinthetem** a ruháját, meggyógyulok. [22](#) Amikor Jézus megfordult, és meglátta őt, így szólt: Bízzál, leányom, a te hited megtartott téged. És meggyógyult az asszony abban az órában. [23](#) Amikor Jézus bement az előljáró házába, és meglátta a furulyásokat meg a zajongó sokaságot, [24](#) így szólt: Menjetek innen, mert nem halt meg a leányka, csak alszik. Azok pedig kinevették őt. [25](#) Amikor azután kiküldték onnan a sokaságot, bement, megfogta a leányka kezét, mire az felkelt. [26](#) És híre ment ennek az egész vidéken.

„A leányom most halt meg, de jöjj, tedd rá a kezed, és élni fog... Ha csak megérinthetem a ruháját, meggyógyulok.”

(Mt 9,18.2)

Kedves Testvéreim!

A lekciónban elhangzott igeszakasz megtalálható a Márk és a Lukács szerinti evangéliumban is, sokkal részletesebben. Egy jó hír azoknak, akik a történetet most hallják először: előnyben vannak! Nem fenyegeti őket a veszély, ami azokat, akik ismerik – ugyanis számukra észrevétlen kísérés, hogy összesítsék mindazt, ami a történetekkel összefügg, hogy a rövidebb változatot kiegészítsék és belevigyenek olyan részleteket is, amelyeket a most hallott rész nem tartalmaz. Jómagam is a készülés során többször rajta kaptam magam, hogy a bővebb beszámolóból említek dolgokat, amik itt Máténál nem is szerepelnek. Annyira megszoktuk ezeket a részletesebb változatokat, hogy észre sem vesszük a köztük levő eltéréseket.

Kedves Testvéreim, most különösen **legyünk figyelmesek**, ne csak arra, amit hallottunk, hanem arra is, **ami nem hangzott el**. Pl. Máté nem is említi az elöljáró nevét, társadalmi helyzetét, a kislány életkorát, az asszonnyal való beszélgetést, vagy, hogy a kislány még élt, amikor az édesapja elindult Jézust felkeresni,

hogy megkérje, gyógyítsa őt meg. Ezt most mind **próbáljuk félretenni** és úgy tekinteni a hallottakra, mintha a két bővebb változata az események leírásának nem is létezne.

Azt rögtön megállapíthatjuk, hogy valójában két történettel van ma dolgunk, afféle történet a történetben ez, amikor az egyik bekeretezi a másikat. A különbözőség ellenére bizonyos összefüggések mutatkoznak a kettő között, leginkább egy ponton kapcsolhatók össze, de erről majd később szólnak.

Nem tudjuk, hány éves volt ez az asszony, de azt igen, hogy a betegsége, vagyis az állandó vérvesztés következtében nem csak az **életereje fogyott** és okozott számára sok mindenben korlátozást. Ezen felül – ami nem kevésbé súlyos tény – az **állapota kizárta őt** a társadalomból, az istentiszteleti közösségből, a kultuszból. Hiszen a vérfolyása miatt állandóan tisztátalannak számított, és nem juthatott el egy olyan pontra, amikor ez megszűnik és ő a megfelelő áldozat bemutatása után újra egészséges, tiszta és teljes értékű ember lesz.

Életén, személyén állandó jelleggel ott volt ez a **bélyeg**. S ha még hozzátesszük azt is, hogy Jézus idejében a betegségekre különösen is a bűn következményeként tekintettek, akkor bizony joggal

feltételezhetjük, hogy ez az asszony nem sok megbecsülésben, együttérzésben részesült a környezetében.

De térjünk vissza a történet elejére. Az eseményeket elindító alaphelyzet ennél is **drámaibb**. Hallottuk, *„egy elöljáró ment hozzá, leborult előtte, és így szólt: A leányom most halt meg, de jöjj, tedd rá a kezed, és élni fog”*. Máté evangélista úgy adja elénk a történetet, hogy az apa neve és hogy milyen elöljáró, nem szerepel benne. De az igen, hogy aki leborult Jézus előtt, nem is beteg gyermekéért könyörög, hanem azért, aki *most halt meg*. Vagyis az állapota emberileg **visszafordíthatatlan**. Vagy mégsem? Az apa hiszi, hogy Jézus jelenléte, **érintése** visszaadhatja gyermeke életét.

„Jöjj, tedd rá kezed, és élni fog”. Micsoda hit ez! **Ne azzal érveljünk**, hogy a bezzeg a kapernaumi százados pl. nem szabta meg Jézusnak a gyógyítás módját, sőt még Jézus jelenlétét sem tartotta nélkülözhetetlennek, elég volt neki egy szó és – *„és meggyógyul a szolgám”*. **Ne azt lássuk**, hogy amint mi is hányszor megszabnánk Jézusnak, hogy mit tegyen, és hogyan tegye, úgy ez az apa is konkrétan elmondja, hogy milyen cselekedetet vár Jézustól: *„jöjj, tedd rá a kezed”*.

Nem, hanem **azt lássuk, hogy ő hisz akkor is**, amikor mások már nem hisznek. Hasonló volt a helyzet

Lázár feltámasztása előtt, de Mária és Márta csak addig jutott el, hogy „*ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem*”. Hitték, hogy **amíg élt** a testvérük, volt Jézusnak hatalma őt meggyógyítani. De ahhoz, hogy Neki van hatalma megváltoztatni ezt a visszafordíthatatlan állapotot, nem volt hitük mindaddig, amíg ki nem jelentette nekik, hogy **Ő a feltámadás és az élet**.

A történetünkben az apa a maga konkrét **kérésével a hitét fogalmazza meg**. Hiszi, hogy Jézusnak hatalma van a halál felett, hogy **az Ő érintése életet ad**. Ettől rendkívüli ez a történet, hogy olyan hitet mutat be, amely **túlmegy a határon**, ameddig szerintünk Jézus reálisan képes cselekedni. Ezért a **„jöjj, tedd rá a kezed” itt nem korlátozása** Jézus munkájának és lehetőségeinek, **hanem hitvallás**: Jelenléted, érintésed életet ad oda is, ahol már szóhoz jutott a halál.

„Jézus felkelt, és követte őt tanítványaival együtt”. Szó nélkül. Mintha ez teljesen magától értetődő lenne. De az Úr számára az is volt. Azt látjuk itt, hogy az **Élet Ura elindul a halállal szemben**. És ekkor lép a képbe a vér folyásos asszony. Halotta-e az iménti kérést? Tudja-e, hogy hova tart most Jézus? Különösebben nem is lényeges. Őt a maga **nyomorúsága hozta ide**. És a hite, ami addigra megszületett a szívében.

Nem tudni, mikor és mit hallott Jézusról, de most, hogy találkozási lehetőség adódott Vele, elindul. Előzőleg az asszony hoz egy **döntést**. Amíg nem tudni a bajáról, **addig nem gond**, hogy ott van az emberek között és Jézushoz megy. De **kockázatos**, amint kiderül a baja – hiszen akihez hozzáér, azt tisztátalanná válik, ha csak egy időre is...

Mégis mer az emberek közé menni, és meri **megérinteni** Jézust. Ez a hitének a lényege. Az ő közeledése nem egy kétesélyes próbálkozás, hogy vagy sikerül, vagy nem. Hanem ott van **benne az a bizonyosság**, hogy ez az érintés, találkozás elég, Jézus ereje által meggyógyul – nem lesz tehát ok arra, hogy bárki is támadja a tisztátalansága miatt.

És milyen különös felismerni, hogy **ez a hit nem szégyenül meg**, sőt: **nem Jézus lesz tisztátalanná miatta, hanem ő lesz tisztává Általa**. *„Amikor Jézus megfordult, és meglátta őt, így szólt: Bízzál, leányom, a te hited megtartott téged. És meggyógyult az asszony abban az órában.”* Íme, az Úr Jézus **nem** kéri számon, **nem** emel kifogást az asszony lépése ellen, **nem** dorgálja meg, **hanem** megerősíti őt hitében. A hitre néz, amely hatalmasnak látja Őt a bajnál, és elfogadja azt.

Ez a hit kedves az Úr előtt, mert őszinte **bizalmat** jelent és **bátorság** van mögötte. El tudja hárítani az

adódó ellenkezést, kifogást, félelmet, és **rendületlenül bíz**ik Jézus személyében és hatalmában. Ez az asszony **nem törődött bele** a megváltozhatatlanba, hanem hitte, hogy Jézusnak van hatalma arra, amire másoknak nincs. Az Úr Jézus pedig **ezt a hitet megáldja**, mondhatjuk, hogy megjutalmazza.

Ezek után a maga rendületlen bizalmával vezeti tovább az előljáró a házához az Úr Jézust, hogy tegye rá a kezét a kislányára. Az ő hite is **próbának, kísértésnek** van kitéve. Hiszen mire megérkeznek, már javában folyik a zajos halottsiratás. Jézus ugyan rászól a zajongó sokaságra: *„MenjeteK innen, mert nem halt meg a leányka, csak alszik”* – de azok másképp látják a helyzetet.

„Azok pedig kinevették őt”. Az adott körülmények között ez eléggé érzéketlen viselkedés, de érzékelteti, hogy a szemükben **micsoda képtelenség** ilyet mondani. Ki is vannak zárva a továbbiakból, nem lehetnek tanúi a kislány életre keltésének. Mekkora próba lehetett ez az apa hite számára is!

„Amikor azután kiküldték onnan a sokaságot, bement, megfogta a leányka kezét, mire az felkelt.” Jézus azért jött ide, hogy az apa kérésére rátegye a kezét a kislányra. Ez az **érintés** az élet győzelme a halál felett. A gyermek él, az apa hite megerősítést nyert. A sokaság pedig a hírt, ezt a szenzációt adja tovább.

Kedves Testvéreim! Ennek a kettős történetnek **kettős üzenete** van a számunkra. **Az egyik** arra bátorít, hogy **lehet Jézushoz jönni, lehet keresni** az Ő közelségét, hatalmát. *„Folyamodjatok az Úrhoz, az Ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen”* (Zs 105,4) Konkrét helyzetekben a Vele hittel kapcsolatba kerülés, az **„érintés”**, az Ő hatalmának kiáradása lesz életünkbe. **Merjük Őt** ilyen rendíthetetlen hittel felkeresni, érinteni, hiszen **Ő az Élet Ura**, aki meg tud szabadítani mindentől, ami lehúz, kizár, elválaszt Istentől, embertől és teljes életet ad.

A másik üzenet az, hogy aki tehetetlen, már menni sem tud, élet jeleit sem mutatja, az sem reménytelen eset. Oda lehet hozzá hívni, „vinni” az Úr Jézust, mert Őt nem korlátozzák a mi életünk törvényei. **Ő az Élet Ura akkor is, amikor** mi azt látjuk, hogy itt már a halál az úr. És életre tud hívni, talpra tud állítani, habár mi már azt mondanánk, hogy itt nincs segítség, ez már nem változik meg. Az Ő érintése az élet áradását jelenti. Milyen sokan megtapasztalták már, hogy életre keltek a Vele való találkozás következtében! Mégpedig úgy, hogy *„Isten kegyelme rám talált”*, nem én, Ő volt az aki megérintett, életre hívott.

Átéltük-e, tapasztaltuk-e valamelyik érintést az életünkben? **Hisszük-e**, hogy Ő **ma is ugyanazzal a hatalommal van köztünk**, mint akkor? **Kérjük-e** életre

hívó, életet újító jelenlétét magunk és mások számára?
Legyen a mai ige üzenet számunkra is **meghívás** hittel
jönni az Úrhoz, és **bátorítás**, hittel kérni, várni, hogy az
Ő érintése nyomán élet, megújulás adatik. *Ámen*